

Viktorie Pečerová, 535719

Závěrečná reflexe předmětu Audiocafé

Hned takhle na začátek se musím přiznat, že jsem neměla v plánu si předmět Audiocafé vlastně ani zapsat. Ale jsem moc ráda, že jsem to udělala, a že mi byla dána možnost chodit na tento kurz, i když jsem byla nad limit, za což děkuji.

Nejdříve krátce zhodnotím jednotlivé audio dokumenty. Je pro mě trochu obtížné to hodnotit takhle zpětně, psala jsem si sice během semestru nějaké poznámky k jednotlivým dokumentům, a některá díla ve mně vyvolala hlubší emoce a zájem, ale aspoň vím, co příště nesmím podcenit.

Jako první, Americká hra od Martina Clause, mně velmi zaujala. Ke sportu mám blízko, dokonce jsem i já sama měla sen o tom, že se stanu profesionálním sportovcem, takže jsem se mohla v určité míře sžít s respondenty. Taky беру tenhle dokument, jelikož je to bakalářská práce, jako takovou inspiraci pro moje studium, že i studenti, co nemají tak bohatou praxi, mohou přijít s takovýmto pěkným kouskem. V dokumentu Čí jsem? jsem se na začátku trochu ztrácela v tom, kdo zrovna mluví, ale nakonec se mi poslouchal dobře. Nezanechal ve mně však takové dojmy jako již zmíněná Americká hra. Naopak Žena vězně jich ve mně zanechala hodně. Celkově byl dokument velmi dobře zpracovaný, šlo poznat, že paní Dagmar Misařová má už ve světě audio tvorby spoustu za sebou. Přestože v následné debatě mluvila spíše sama autorka, myslím, že jsem si odnesla inspirativní poznámky, které snad jednou zúročím. Naopak debata po dokumentu o panenství zase tak inspirativní nebyla. Zvolené téma mi přišlo dost zajímavé, celkové zpracování autorek mě však moc nezaujalo. Přišlo mi, že se zaměřily až moc na jeden typ respondentů, a na jeden typ „pravdy“. Až se neprobudím byl však pro změnu hluboký zážitek. Tento dokument byl postavený na zvucích, které velmi vhodně podkreslovaly atmosféru slov a celého obsahu. Bylo taky velmi zajímavé až děsivé nahlédnout do života lidí, jež trpí častými nočními můrami. (Tu noc jsem nemohla usnout.) U dokumentu o pornu jsem překvapila sama sebe. Nečekala jsem, že se mi to bude líbit, hlavně protože jde porno úplně mimo mě, ani jsem nevěděla, že vytvoření si závislosti na pornu je vůbec možné. Taky měla autorka štěstí na respondenta, jenž byl sám na pornu závislý a dokázal o tom velmi otevřeně mluvit. Myslím, že by autorka mohla dokonce postavit celý dokument jen na jeho odpovědích. Poslední Audiocafé bylo za mě velmi povedené, jak dokument, tak i následná debata s paní Kubálovou, která působila velmi mile a sympaticky. Stejně mile působil i dokument, který se mi moc líbil. Chápu, že téma bylo o snech mentálně postižených, a ne o tom Downově syndromu samotném, ale na toho, kdo o tomto postižení moc neví, by mohlo vyznění dokumentu působit, že jsou lidé s Downovým syndromem jen usměvaví a „sluníčkáři“. Každopádně, je to jen takový můj pocit a celkově to byl moc podařený dokument, jenž hezky zakončil semestr poslechnů.

Tento kurz je definicí něčeho, čemu říkám spojení užitečného se zábavným. Užitečné hlavně v tom, že mi to pomohlo určit směr, kterým bych se chtěla vydat, a celkově to pozvedlo můj zájem o audio tvorbu. Poslechnuté dokumenty mi rozšířily vědomosti a odhalily nové úhly pohledu, třeba i opačné, než mám já. Řekla bych, že přínosné to bylo i pro můj vztah s přítelkyní, jež chodila na Audiocafé také. Vždy jsme se na úterní večer moc těšily, byla to pro nás taková kulturní událost, a nejen školní předmět. Hezky jsme se oblékly, na místě si daly něco k pití a pobavily se přáteli a následně si užily poslech jednoho z dokumentů. Na cestě zpátky domů jsem si daly v okénku pizzu a celou dobu jsme probíraly a vstřebávaly právě poslechnuté dílo. Téměř vždy se naše rozhovory stočily třeba i k nám samým a ke zkušenostem, jaké s daným tématem máme a navzájem jsme se o sobě dozvěděly nové věci. Troufám si říct, že nás tyhle noční konverzace posunuly i dál ve vztahu, a moc ráda na to vzpomínám. Víím, že tohle není důvod „existence“ tohoto předmětu, ale pro člověka, jehož jazykem

lásky je i kvalitně strávený společný čas, je to nesmírně důležité, takže moc děkuji, všem, kdo se na tomto kurzu podíleli a snad se uvidíme příští semestr.